



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

Die Parasceves. Peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum,
ut peccatis mortui, Justitiæ vivamus. 1. Pet. 2. v. 24.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

polliceri, qui non erant nati tantum sui, sed & facti, atque modo facti quam optimo? ex horum numero tu quoque esse pones, nec curas tamen? quam pulchrum est dicere posse Christo: volo totus esse tuus! sed talis esse

si velis, probe intellige, quid requiratur, nempe ut animus eodem Spiritu. *Siquis Spiritum Christi non habet, non est eius.*
Rom. 8.

* * *

Die Parasceves.

Peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum, ut peccata mortui, Justitia vivamus. 1. Pet. 2. v. 24.

1. **C**onsidera, qui fuerit finis Christo propositus, quando hodie inter dolores adeo acerbos in Cruce expiravit. non alius, quam ut mortui peccato deinceps viveremus Integritati, Innocentia, Sanctitati. *Peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum, ut peccatis mortui Justitia vivamus.* Non solum ait, ut non peccemus amplius, sed ut praterea finis *mortui peccatis.* Qui mortuus est Mundo (uti sunt Religiosi, postquam vota sua solennia nuncuparunt) non censetur jam esse in Mundo. & ideo si in aliqua, quam deseruerunt, familia faciendus exempli gratia contractus Matrimonij, census, vel emptionis, ad eum servandum, de alijs cura est. Velle in ejusmodi occasionibus eorum uti obsequio perinde foret, ac si quis vellet uti mortuis, qui jam illati sunt tumulo. Tales nos esse oportet respectu peccati, quasi mortuos. *Existimate vos mortuos esse peccato.* Rom. 6. v. 1. Unde si nostro consulendum est commodo, consulatur sane, sed a-

liã via: peccando id fieri amplius non potest. *Qui mortui sumus peccatis, quomodo adhuc vivemus in eis?* Rom. 6. v. 2. ò mortem exoptandam! Rehe tamen in tua est potestate. Ideo Christus in illo pendit ligno durissimum, ut hanc mortem tibi impetraret: Et tu eam averfari? Vive sane peccato, si tibi est animus diutius illud perpetuandi. Sed vide prius, quam horridum sit malum, quod agis. Retulit tibi inutilem tantam copiam sanguinis pro salute tua fusi à Christo.

2. Considera, si adhuc peccantia, tingat post mortem Christi, ideo peccari, quia nondum creditur, aut certe nondum capitur, quantum fuerat, à quo ut nos liberaret, necesse fuit ipsum DEI Filium tantos perferre cruciatus. *Peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum.* non aliam, sed ipse, ipse. Dicit ipse, quia si carmen assumpsissent omnes Angeli, quanta tamen tantus est numerus, & excellentia, & omnes essent in patibulo mortui, eodem modo, ut nunc Christus

laniati & excarnificati, nec unum exolvissent denarium in compensationem peccati. necessaria fuit in hunc finem propria persona JESU Christi, veri DEI simul & Hominis. *Ipsè est propitiatio pro peccatis nostris.* 1. Jo. 2. Et quamvis certum omnino sit, unâ sanguinis stillâ ab ipso profusi, imò uno gemitu, vel suspirio eum potuisse condignam præstare satisfactionem pro peccato, ob infinitam meriti sui dignitatem, nihilominus si necesse non fuit tanta illum pati etiam ad abundantiam, fuit saltem justum, & tamen eo non contentus adjecti virgis voluit etiam spinas, spinis clavos, clavos fel, felli acetum, absinthium, & lanceas denique. Quid igitur ille ageret amplius ad demonstrandum, odio sibi esse peccatum? & tu tamen illud audebis aliquando committere quasi per jocum? I nunc, & nega, si potes, hoc esse agere instar stulti. *Quasi per risum stultus operatur scelus.* Prov. 10. v. 24.

3. Considera Christum solvisse peccata nostra non in corpore duntaxat, sed & in animo, tantæ erant angustia, quas illorum causâ intus sustinuit, satis est, si dicam, solâ earum cogitatione sanguinem in horto sudasse. Nihilominus voluit hoc loco S. Petrus dicere potius: *Peccata nostra ipse pertulit in corpore suo, quàm in animo suo,* quia etsi dolores animi sint magis in se

R. P. Pauli Segneri Manna Anima.

sensibiles, dolores corporis sunt magis sensibiles quoad nos. & quam excusationem habebis, si non compungaris, dum Christum vides tui causâ tam diu tractatum? si etiam animus non simul esset afflictus mœrore, quem quidem cor humanum capere in terra possit, maximo, nunquid satis tibi est ejus intueri membra non quassata tantum, & saucia, sed lacerata? & tamen certum est, quemadmodum dolor internus assumptus est juxta mensuram ejus contritionis, quam de suis delictis habere oporteret omnes in hoc Mundo peccatores, ita externum fuisse susceptum juxta proportionem peccatorum, quas ipsi peccatis fuissent meriti. Istarum autem magnitudinem quis satis explicet? Itaque cum istas sola quantitate, vel qualitate tormentorum, quæ ipsi erant perferenda, æquare satis non posset, compensavit acerbitate doloris, quem in ipso potius quàm in alijs producebant, spectata exquisita delicati corporis teneritudine, quod à Spiritu Sancto elaboratum, & præ omnibus ad patiendum efformatum fuit. Si tu intus non sentis peccata à te patrata, cogita quantopere illa pro te senserit Christus Sapientia æterna. & si nihil eorum causa subeas pœnitentiæ externæ, vide, quantum pro te Christus subiverit, & saltem gratias age, si nolis compati.

4. Considera, potuisse Christum omnino expungere peccata nostra rigida corporis castigatione susceptâ per Cilicia, Jejunia, flagra, & alias ejusmodi macerationes corporis, pœnitentibus

L II III

tibus

ribus consuetas; quia etiam hoc casu dicere cum veritate potuit: *Peccata nostra ipse pertulit in corpore suo*, sed his ipse contentus non fuit. voluit ea expungere vel in ipsa Cruce confixus. *Peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum*, quia voluit summis doloribus etiam addi ignominiam, quod illis dignus haberetur à populo. non ignoras Crucis supplicium inter omnia delinquentibus eo tempore irrogari solita uti acerbissimum, ob universalem omnium osium convulsionem, ita haud dubiè probrosissimum extitisse. *Morte turpissimâ condem-*

nemus eum. Sap. 7. v. 20. & hoc Christus tibi delegit ex omnibus, ut discerneret, an vel sic confandere posset quando, & demittere Spiritum tuum superbum. Et ecce causam, quare non dicatur: *peccata nostra ipse pertulit super lignum*, sed *peccata nostra*, quia videri debebat optime esse non tantum poenâ peccatis merito debita, sed & ipsa peccata; & ita hodie non moveris ad excessum charitatis ad eò ardentis? Ah quam merita rumpuntur petra, & intrusa dissolunt, ut doceant, quanto in illa dicitur exiltas!

Sabbato Sancto.

Humiliavit semet ipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis, propter quod & Deus exaltavit illum, & dedit illi nomen, quod est super omne nomen. Philip. 2. v. 6.

1. **C**onsidera, uti primus actus superbiae est repugnare voluntati superioris: *Initium superbiae hominis apostatare à Deo*. Eccl. 10. v. 4. ita primum actum humilitatis esse, illi se subijcere. Unde ad probandum, quòd Christus humiliaverit se ipsum ut homo Patri suo aeterno, & sic omnem promeritus sit exaltationem, mox adducit Apostolus obedientiam, quam exhibuit, & qualem obedientiam, quae nunquam exerceri possit, maximè arduam: qualis est, quae facit contemnere vitam, contemnere honorem, quem vel ipsi vitæ meritò anteponas. *Humiliavit semet ipsum factus*

obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis. Quamdiu in ipso obedis, ad quæ alias tuas te genua inclinat, noli fidere tua ad paradisi promptitudini, vera probatio est, quando propria obviandum voluntati. *Non sicut ego volo, sed sicut tuas*, quæ hoc est in ligno exemplum, quòd Christus tibi dedit. Ad conspectum imminentis Passionis sensit equidem impleri horrore, tristitiâ, excruciatâ fuit repugnantiâ naturæ, quam habuit, cum vidit suis se proditoribus tum in prædam. *Tristis est anima mea usque ad mortem*, Matt. 26. v. 38. Quis porro? an ideo fugit assultum? an